COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 13.5.2015
COM(2015) 251 final

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind punerea în aplicare a orientărilor generale referitoare la politicile economice ale statelor membre a căror monedă este euro

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind punerea în aplicare a orientărilor generale referitoare la politicile economice ale statelor membre a căror monedă este euro

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 136 coroborat cu articolul 121 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice[1], în special articolul 5 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice[2], în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,[3]

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului de politică economică,

întrucât:

(1) Sprijinirea și consolidarea dezvoltării zonei euro necesită eforturi de politică continue pentru sprijinirea unei ajustări echilibrate în sectoarele public și privat și sporirea potențialului de creștere al economiei pe termen mediu spre lung. Chiar dacă redresarea economică în zona euro este în curs, aceasta este obstrucționată de moștenirea lăsată de recentele crize economică și financiară, inclusiv de reechilibrarea externă în curs, de nivelurile ridicate ale datoriei publice și private și de presiunile aferente acesteia ca urmare a reducerii efectului de levier, de rigiditățile structurale persistente de pe piețele muncii și produselor de la nivel național, de ratele ridicate ale șomajului, de gradul redus de încredere și de nivelurile în continuare reduse ale investițiilor. Până acum, punerea în aplicare a reformelor prevăzute în recomandările specifice fiecărei țări nu a fost suficient de ambițioasă.

(2) Zona euro este mai mult decât suma membrilor săi. Economiile din zona euro sunt strâns legate între ele, ceea ce necesită o coordonare mai puternică a politicilor bugetare, financiare și structurale. Orientarea de politică a zonei euro ar trebui să promoveze creșterea economică, asigurând, în același timp, faptul că progresele

[1] JO L 209, 2.8.1997, p. 1.
[2] JO L 306, 23.11.2011, p. 25.
[3] COM(2015) 251.

înregistrate în ceea ce privește reechilibrarea nu sunt puse în pericol. Statele membre din zona euro au responsabilitatea specifică de a pune în aplicare cu eficacitate cadrul de guvernanță, care a fost consolidat în mod semnificativ în ultimii ani. Acest lucru necesită exercitarea unei presiuni sporite reciproce între statele membre pentru a sprijini punerea în aplicare a reformelor naționale și a prudenței bugetare. De asemenea, este necesară o evaluare a reformelor naționale în care să se pună în mai mare măsură accentul pe perspectiva zonei euro, internalizarea efectelor de propagare potențiale și stimularea politicilor deosebit de importante pentru o uniune economică și monetară care să funcționeze bine.

(3) Punerea în aplicare a unor reforme structurale ambițioase care să modernizeze economiile și să stimuleze competitivitatea și potențialul de creștere economică nu este încă suficientă în zona euro. Amploarea dezechilibrelor existente înainte de criză, poziția în ciclul de afaceri și marja de manevră fiscală disponibilă variază în mod semnificativ de la un stat membru la altul. În ciuda îmbunătățirilor de pe piețele muncii, precum și a înregistrării unor progrese în ceea ce privește reformele ce vizează îmbunătățirea rezilienței piețelor muncii, ratele șomajului rămân ridicate și șomajul pe termen lung riscă să devină un fenomen cronic, înrăutățind și mai mult situația socială în țările cele mai vulnerabile. Reechilibrarea externă este în curs, însă progresele au fost asimetrice și nu a existat o ajustare a surplusurilor mari de cont curent. Întreprinderea unor reforme structurale ambițioase pe piețele muncii și produselor ar facilita ajustarea economică necesară în cadrul zonei euro și ar stimula creșterea economică în țările care pun în aplicare aceste reforme. Prin creșterea ratei ocupării forței de muncă și scăderea prețurilor pentru consumatori, reformele contribuie, de asemenea, la creșterea gradului de incluziune socială. Dacă sunt efectuate împreună de statele membre, reformele structurale oferă beneficii zonei euro în ansamblu, prin generarea de efecte de propagare pozitive prin intermediul canalului comercial și al celui financiar. De asemenea, acest lucru ar încuraja opțiunile de politică adecvate în celelalte state din zona euro. Discuțiile tematice din cadrul Eurogrupului pot contribui la acest proces printr-o evaluare și analiză comparativă a reformelor și a impactului acestora asupra zonei euro în ansamblu. Acest lucru poate fi realizat prin desprinderea de învățăminte din cele mai bune practici, prin convenirea principiilor comune care să stea la baza unor reforme bune și prin presiunea exercitată reciproc între statele membre. Având în vedere procesul de ajustare care trebuie efectuat la nivel național și, prin urmare, ținând seama de funcționarea zonei euro, este deosebit de important să se efectueze o monitorizare periodică a evoluției reformelor în statele membre care se confruntă cu dezechilibre excesive și cu dezechilibre care necesită măsuri decisive.

(4) Una dintre provocările esențiale cu care se confruntă zona euro este reducerea datoriei publice prin responsabilitate bugetară. Ca urmare a eforturilor de consolidare din ultimii ani, situația bugetară a zonei euro s-a îmbunătățit, însă coordonarea politicilor bugetare continuă să se situeze sub nivelul optim. O serie de state membre din zona euro mai trebuie să își continue ajustarea bugetară pentru a-și reduce nivelurile foarte ridicate ale datoriei. Alte țări au o marjă mai mare de manevră și ar putea să o folosească pentru a încuraja cererea internă, în special investițiile; acest lucru ar sprijini atât creșterea internă, cât și zona euro în ansamblu. Flexibilitatea pe care o oferă normele Pactului de stabilitate și de creștere permite statelor membre să faciliteze reformele structurale și investițiile, respectând totodată normele convenite în comun. Strategiile bugetare nu sunt încă suficient de favorabile creșterii economice. În ceea ce privește veniturile, în ciuda creșterii gradului de coordonare în cadrul Eurogrupului, mai există marjă de îmbunătățire a eficienței sistemelor fiscale

și de reducere a sarcinii fiscale asupra costului forței de muncă. Referitor la cheltuieli, este necesar să se acorde mai multă atenție investițiilor publice, care trebuie să se bazeze pe o analiză cost-beneficiu temeinică, precum și altor cheltuieli publice care au efecte puternice și pozitive în materie de creștere economică. Din analizele cheltuielilor reiese că este necesară creșterea eficienței administrației publice. Acest proces va fi sprijinit prin asigurarea unor cadre fiscale naționale care funcționează bine.

(5) Condițiile de pe piața financiară din zona euro s-au îmbunătățit, dar activitatea de acordare de credite sectorului privat este în continuare modestă, iar piețele financiare rămân fragmentate. Acest lucru îngreunează investițiile în zona euro. Ca urmare, deși este nevoie atât de investiții tangibile, cât și intangibile, s-a creat un deficit investițional mare. Planul de investiții al UE oferă posibilități de mobilizare a investițiilor și de a le canaliza spre utilizări care să dea rezultate. Cu toate acestea, impactul Planului de investiții și al Programului de achiziționare de active extins al BCE va fi mai mare atunci când acestea vor fi însoțite de măsuri în sectorul financiar mai larg care să vizeze restabilirea fluxurilor de credit, aprofundarea piețelor de capital și stimularea finanțării pe termen lung a economiei. Finalizarea uniunii bancare este în curs și va fi sprijinită de aplicarea cadrului unic de reglementare și a unei abordări consecvente în materie de reglementare. O mai bună integrare a piețelor de capital și creșterea eficienței acestora ar mobiliza fonduri suplimentare pentru investiții, ar reduce dependența de bănci a economiei europene și ar îmbunătăți echilibrul și stabilitatea structurilor financiare ale economiei europene.

(6) În ciuda realizărilor recente în ceea ce privește consolidarea arhitecturii UEM, provocările actuale necesită progrese în finalizarea structurii acesteia. Dezvoltarea în continuare a UEM va necesita o abordare în etape, în care disciplina să fie însoțită de solidaritate. Președintele Comisiei, împreună cu Președintele Consiliului European, Președintele Parlamentului European, Președintele Băncii Centrale Europene și Președintele Eurogrupului vor pregăti pașii următori necesari în vederea îmbunătățirii guvernanței economice în zona euro,

RECOMANDĂ statelor membre din zona euro să ia măsuri în cadrul Eurogrupului, în perioada 2015-2016, astfel încât:

1. Să utilizeze presiunea exercitată reciproc între statele membre în vederea promovării unor reforme structurale care să faciliteze corectarea datoriilor interne și externe mari și să susțină investițiile. Să evalueze periodic punerea în aplicare a reformelor în statele membre în care se înregistrează dezechilibre grave. Să continue evaluarea tematică periodică a reformelor structurale. Până în primăvara anului 2016, să ia decizii referitor la acțiunile care trebuie întreprinse ca urmare a exercițiului de coordonare privind reducerea sarcinii fiscale ridicate asupra costului forței de muncă și reformarea piețelor serviciilor.

2. Să coordoneze politicile bugetare pentru a se asigura faptul că orientarea fiscală globală a zonei euro este conformă cu riscurile legate de sustenabilitate și cu condițiile ciclice. Până în primăvara anului 2016, să organizeze discuții tematice cu privire la îmbunătățirile necesare în ceea ce privește calitatea și sustenabilitatea finanțelor publice, axându-se în special pe prioritizarea investițiilor tangibile și intangibile la nivel național și al UE și pe crearea unor sisteme fiscale mai favorabile creșterii. Să monitorizeze funcționarea eficace a cadrelor bugetare naționale consolidate recent.

3. Să finalizeze în timp util măsurile care trebuie întreprinse ca urmare a evaluării cuprinzătoare efectuate de către Banca Centrală Europeană, să pună în aplicare Directiva privind redresarea și rezoluția instituțiilor bancare, să finalizeze procesul de ratificare a Acordului interguvernamental privind Fondul unic de rezoluție și să întreprindă acțiunile necesare pentru ca fondul să devină pe deplin operațional începând cu ianuarie 2016. Să promoveze măsuri de consolidare a finanțării bazate pe piață, pentru a îmbunătăți accesul IMM-urilor la finanțare și a dezvolta surse alternative de finanțare. Să încurajeze întreprinderea unor reforme suplimentare a cadrelor naționale de insolvență.

4. Să continue activitatea de aprofundare a uniunii economice și monetare și să contribuie la îmbunătățirea cadrului de supraveghere economică în contextul raportului elaborat de președintele Juncker în strânsă cooperare cu președinții Tusk, Schulz, Draghi și Dijsselbloem privind pașii următori către o mai bună guvernanță economică în zona euro și al măsurilor întreprinse în urma acestuia.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele